U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy, v právní věci žalobce: *Petra Ambrože, Malá stránka 318, 594 01 Velké Meziříčí, zast. JUDr. Vladimírem Strakatým, advokátem, Myslíkova 28, 121 02 Praha 2, proti žalovanému: Úřad průmyslového vlastnictví, Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6,* o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 21. 8. 2001, č. PUV 1992-46,

takto:

I. Žaloba se **odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci se **vrací** částka 1.000,- Kč za zaplacený soudní poplatek, která bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Praze dne 16. 10. 2001 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 21. 8. 2001, č. PUV 1992-46, kterým bylo vyhověno rozkladu navrhovatele výmazu společnosti MARBO CZ, a.s. Fryšták, zast. Ing. Jaromírem Přikrylem, podanému proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 12. 12. 2000 o zamítnutí návrhu na výmaz užitného vzoru č. 48, a napadené rozhodnutí ve výroku bylo změněno tak, že užitný vzor č. 48 se částečně vymazává z rejstříku užitných vzorů a částečný výmaz působí od počátku jeho platnosti. Ve výroku rozhodnutí žalovaného pak dále byly stanoveny nároky na ochranu uvedeného užitného vzoru a rozhodnuto o vrácení složené kauce ve výši 2 500 Kč.

V daném případě jde o věc, která na Nejvyšší správní soud přešla podle ustanovení § 132 zákona č. 150/2002 Sb., o soudním řádu správním (s. ř. s.), z Vrchního soudu v Praze. Nejvyšší správní soud ve věcech neskončených vrchními soudy dokončí řízení zahájená
před těmito soudy jako soud I. stupně. Podle § 130 s. ř. s. se neskončená řízení podle části páté o. s. ř. účinného přede dnem účinnosti tohoto zákona dokončí podle ustanovení části třetí
hlavy II. dílu prvního s. ř. s.

5 A 130/2001 - 27

Pravomoc soudů ve správním soudnictví je ovšem omezena na poskytování ochrany subjektivních práv veřejnoprávního charakteru, popř. na rozhodování v dalších věcech, v nichž je pravomoc založena zákonem (§ 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud se proto nejprve musel zabývat tím, zda je dána pravomoc soudu ve správním soudnictví o podané žalobě jednat a rozhodnout, tj. zda v žalobě tvrzená práva, jejichž ochrany se žalobce podanou žalobou domáhá, jsou právě veřejnoprávního charakteru, popř. zda je žaloba podřaditelná svým obsahem pod jiné věci, jež do pravomoci soudu ve správním soudnictví náleží.

V daném případě se jednalo o rozhodnutí podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů. Předmětem řízení byl návrh navrhovatele (osoby odlišné od žalobce), společnosti MARBO CZ, a.s., Fryšták, na výmaz užitného vzoru č. 48 o názvu „zařízení pro mechanické zabezpečení motorových vozidel proti zcizení“ s právem přednosti od 25. 11. 1991, jehož majitelem je žalobce. Navrhovatel se domáhal výmazu tohoto užitného vzoru s odůvodněním, že technické řešení chráněné tímto užitným vzorem nesplňuje podmínky ustanovení § 1 zákona č. 478/1992 Sb.
o užitných vzorech, neboť není nové a nepřesahuje rámec pouhé odborné dovednosti. V podané žalobě žalobce nesouhlasil s rozhodnutím žalovaného a namítal, že napadené rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, je v rozporu se zákonem s důvody v žalobě uvedenými. Dále tvrdil, že byl zkrácen na svých právech, neboť žalovaný nezákonně zasáhl do žalobcových práv na fair proces, do jeho práv původcovských a vlastnických, tedy do práv zaručených ústavním pořádkem ČR, domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí v celém rozsahu.

Předmětem námitek je tak právo majitele užitného vzoru na jeho ochranu ve smyslu zákona č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech. Přestože v tomto ani v jiném zákoně není obsažena legální definice pojmu průmyslového vlastnictví, představuje tento pojem podle právní teorie souhrn zvláštních absolutních subjektivních práv k nehmotným statkům průmyslově (tj. opakovaně hospodářsky) využivatelných a jejich právní ochranu. Předmětem průmyslového vlastnictví (tedy zvláštních absolutních práv, resp. zvláštní právní ochrany) jsou podle tohoto vymezení vynálezy užitné a průmyslové vzory, topografie polovodičových výrobků a odrůdy rostlin a dále jsou to ochranná označení – ochranné známky, označení původu a zeměpisná označení a obchodní firmy. Protože užitný vzor je statkem nehmotné povahy, který jako součást průmyslových práv je podřaditelný pod pojem duševního vlastnictví, lze ho považovat za jinou majetkovou hodnotu. Podle ustanovení § 118 odst. 1 občanského zákoníku jsou předmětem

občanskoprávních vztahů nejen věci, ale i, pokud to jejich povaha připouští, práva a jiné majetkové hodnoty. Tyto hodnoty jsou tak nepochybně způsobilé být předmětem občanskoprávních vztahů. Nutno tedy uzavřít, že vztahy upravené právem průmyslového vlastnictví tvoří specifickou oblast občanskoprávních vztahů. Na soukromoprávním charakteru práv průmyslových nemění nic ani skutečnost, že pro průmyslové vlastnictví je typické prolínání veřejnoprávních aspektů, když nakládání s nimi je podřízeno předpisům veřejného práva a navíc jsou chráněny nejen prostředky práva soukromého, ale i práva veřejného. Z výše uvedených důvodů proto dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že rozhodování o užitných vzorech je rozhodování orgánů veřejné správy o právní věci vyplývající z občanskoprávních vztahů. Ochrana soukromých práv, byť jsou předmětem řízení před správním orgánem, však není zajištěna soudním přezkumem ve správním soudnictví, ale postupem podle novelizované části páté podle občanského soudního řádu, tedy projednáním před obecnými soudy v plné jurisdikci. Proto zákonodárce stanovil v soudním řádu správním v ustanovení § 68 písm. b), že žaloba ve správním soudnictví je nepřípustná, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích pravomoci správního orgánu.

5 A 130/2001 – 28

Nejvyšší správní soud proto podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítl žalobu žalobce na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, neboť jde o věc, kdy správní orgán rozhodl v soukromoprávní věci (§ 68 písm. b) s. ř .s.). Tím dochází ke skončení řízení ve správním soudnictví. V rámci poučení pak žalobce soud poučuje o následcích tohoto odmítnutí
a možnosti domáhat se novou žalobou u obecného soudu rozhodnutí v uvedeném novém řízení poskytujícím soukromým právům větší ochranu.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., kdy žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, které bylo ukončeno odmítnutím žaloby.

Žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč. O jeho vrácení rozhodl soud analogicky podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů, když odmítnutí projednání věci v daném případě odpovídá zastavení řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Žalobce **může** do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté o.s.ř. k příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu, v tom případě účinky procesních úkonů v původním řízení zůstávají zachovány.

V Brně dne 3. července 2003

Za správnost vyhotovení: JUDr. Dagmar Nygrínová,
v. r.
Petra Strnadelová předsedkyně senátu